

Bevezetés

Jézus Krisztus egy napon:

„Magához hívta tizenkét tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget.”

Mielőtt azonban elbocsátotta volna őket, felkészítette őket arra, hogy mit és hogyan tegyenek, és arra, ami majd várja őket. Mert a tanítványra, aki Jézus nevében jár küldetésben, megannyi veszély leselkedik: börtön, verések, sőt még a saját családtagjaik is ellenük fordulhatnak, és sokukat meg is fogják ölni. Nem túl biztató kilátások!

Jézus belelát tanítványai szívébe, látja bizonytalanságukat, és átérzi félelmüket. A Mester ezért biztatja úgy őket, hogy ne féljenek, **féljék és tiszteljék inkább Istent**, aki – ahogyan káténk is tanítja:

Krisztus... „úgy megőriz, hogy menyeyi Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről...”

A káténk tanítása pedig tökéletesen egybecseng Jézus biztató szavaival:

„Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül? Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljeteek tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

1

Jézus sokszor vett példát, amellyel mindennap találkozhattak hallgatói. Most is ezt teszi. Talán még oda is mutatott a közelben ugrándoó verebekre, és így mondja tanítványainak:

„Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül?”

Jézus korában a veréb a legszegényebbek étele volt, mert a verébhús volt a legolcsóbb a piacon. Nyilván azért volt olcsó, mert sok volt belőle. Másrészt, ha a verebeket levadászták, senki sem csóválta a fejét miattuk. Mert a verebek értéktelenek voltak.

Jézus az értéktelen verebekre mutatva mondja azt:

„... egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül...”

Egyetlen egy sem. Isten, aki az egész világegyetem alkotója, még ezeket a kis, tucát és értéktelen madarakat is számon tartja, tud róluk, számít nekik a haláluk. Akkor mi emberek mennyivel fontosabbak vagyunk, a számára?

De Jézus mondatában még ennél több is van! Az eredeti szövegben ugyanis hiányzik egy szó, amit beletettek a magyar fordításokba. Ez a szó a „tudta”. A görögben ugyanis valami ilyesmi áll:

„... és egy sem esik le közülük a földre Atyátok nélkül.”

Isten tehát nem csak hogy mindenről tud, ami történik, de jelen van minden dolognál, ami történik a világon! Isten nem passzív, tehetetlen nézője a történelemeknek, hanem benne van, személyesen jelen van akkor, amikor egy értéktelen, kicsinyke tucat madár elpusztulva aláhull a földre.

Veszélyes ez a gondolat! Mert ez azt jelenti, hogy Isten nemcsak a madárcák pusztulásánál, hanem akkor is jelen van, amikor emberek halnak meg, vagy velünk valami rossz dolog történik. Isten jelen van a tragédiáknál, megáll a betegágyak mellett, és ott áll a haldoklók felett, ahogyan egész életükben tette. *„Velünk az Isten!”* – ennyire közel van hozzánk az Isten!

Miért nem állítja meg Isten a terrort? Miért enged meg történni tragédiákat? Miért nem állja útját a rossznak, amely gyakran végig söpör az életünkön? Miért van halál, betegség, veszteség? Nem tudom. Csak annyit tudok, amennyit ez az ige mond, és számomra ez nagy vigasztalás: Isten mindenütt jelen van, ahol baj, tragédia történik! Ott áll mellettünk a mélységeinkben, a magányunkban, tud róluk és nem közömbös a könnyeinkre! Semmi sem történik a tudtán kívül, sohasem leszünk a véletlen, a szerencse, a sors, a karma prédái, mi nem vagyunk kiszolgáltatva nekik, ezeknél sokkal nagyobb Valaki van velünk.

Mélységeimben sokszor eszembe jutnak Jézus szavai:

„Most még nem érted, amit teszek, de később majd megérted.”

2

„Ne féljete!” – mondja Jézus, és egy még elképesztőbb mondattal folytatja tanítványai bátorítását:

„Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva.”

Kit érdekel, hogy hány szál haja van? Legfeljebb azt, aki kopaszodni kezd! Hajszálunk megszámlálhatatlanul sok van! Isten pedig még ezt is számon tartja. y **Isten még azt is számon tartja veled kapcsolatban, amit te nem.** Érted ezt? **Istennek fontosabb vagy, mint te saját magadnak!**

Isten nemcsak tudja mi történik velünk, nemcsak jelen van életünk eseményeiben, Istent az is érdekli, mi van velünk. A kis dolgaink is? Azok is! Ha te aggódsz önmagadért, tudd meg: Isten még jobban aggódik érted! És ha esetleg eljutnál valaha arra a pontra, hogy feladnád és lemondanál magadról, az életedről, akkor jusson eszedbe, hogy Isten nem akar lemondani rólad! Isten mindenkinél jobban, még önmagadnál is jobban figyel rád, mert számon tart téged! Mert fontos vagy neki!

Jézus tanítványai vigasztalását még egy harmadik mondattal is zárja:

„Ne féljeteK tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

Jézus korában a verebek annyira értéktelenek voltak, hogy a piacon csak párban lehetett őket megvenni. Mennyit ért egy veréb? Fél fillért. Nem tudjuk mennyit érne ma fél fillér, de azt tudhatjuk, hogy a veréb 2001 óta védett hazánkban, és értékét: 1.000.- forintban határozták meg.

Az nem lehet kérdés, hogy egy ember életének értékét nem lehet meghatározni. Legalábbis papíron, mert mindannyiunkat beáraznak a világban. Egy közmunkás kevesebbet ér, mint banktisztviselő. Egy gyermek kevesebbet ér, mint egy túlképzett mérnök. A kórházban azt tapasztaljuk, hogy ha nincsen kapcsolatunk, vagy nem vagyunk valakinek a valakije, akkor mi leszünk „ketteske”, vagy a „rákos beteg”, a „problémás beteg”. A hivatalban ügyirat-számmá alacsonyodunk, akit – szintén kapcsolatok nélkül – odatesznek a sok akta aljára. Az életünk végén pedig egy érdektelen névvé, két évszámmá zsugorodunk, születünk ekkor és meghaltunk ekkor, és béke porainkra. Kik érdekel tovább az, hogy volt-e humorunk, vagy tudtunk-e énekelni...

De tényleg, akkor mennyit érünk? Mennyit is? Jézus nem árazott be bennünket, pedig ott és akkor, már jól tudta a választ: neki mennyit ér az ember! Egy verébért fél fillért adnak, én értetek odaadom az életemet... A tanítványok később értették meg Jézus szavainak mélységét. Péter így vallott erről:

„Nem arany- vagy ezüstpénzzel fizetett értetek, amely elveszti az értékét, hanem Krisztus vérével, amely mindennél értékesebb.”
(1Péter 1,18-19a)

Krisztus drága vére. Krisztus élete – ez az ára az embernek. Amikor leköpték, megkorbácsolták és kigúnyolták, minden köpés, amely érte, minden korbácsütés, amely belemart a testébe, minden gúnyos szó, amely belemart a lelkébe. Minden kíneservesen megtett lépés a fájdalmak útján, vállain a mázsás keresztel. Amikor kényszerítés nélkül kitárta kezeit a keresztfán, hogy a durva szöveget beleverjék. Amikor kimondta az utolsó szót: „Elvégeztetett!” Mind-mind arról beszél: ennyit érsz nekem!

Isten számára nem egy statisztikai adat vagy, nem egy tucatáru, nem egy akta szám, nem egy betegség! Olyan drága vagy, hogy egyszülött fiát adja érted, hogy te ne vesszél el, hanem örök életed legyen!

Befejezés

Lehet, hogy sok mindent nem fogunk érteni Isten tervében, hogy mi és miért történik velünk. Jézus nem azt mondta tanítványainak sem:

„... ti sok verébnél értékesebbek vagytok, ezért soha semmi baj nem fog érni titeket.”

Hanem azt mondja:

„egy sem esik a földre Atyátok nélkül.”

Minket is fognak bajok érni, ha megérted Jézus bátorító szavait, ha az nemcsak a fejedig jut el, mint információ, hanem a szívedben életté magasztosul, akkor és csak akkor valódi vigasztalássá lesznek azok minden élethelyzetekben!

Mert Isten mindenütt jelen van. Mert Isten számára fontosabb vagy, mint te önmagad számára. Mert annyira sokra tart téged, hogy képes volt érted áldozni az életét! Kell ennél több? Van ennél tökéletesebb védelem? Mindig jusson eszedbe:

„Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított. Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről...”